„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 23. Środa 29. Stycznia 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 28. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu delegacyi Rady państwa zaproponował sprawozdawca budżetu marynarki, ażeby podwyższono preliminarz wydatków na marynarkę; sprawozdawca budżetu wojny sądzi, że wydatki na armię lądową dadzą się jeszcze zredukować. Zastępca rządu temu zdaniu jest przeciwny.

Paryż. 28go stycznia. „France“ donosi, że obiegają pogłoski tyczące się Włoch, że Król wykonał coup d' état i rozwiązał izbę. Wszystko każe się obawiać wybuchu nowych burz we Włoszech. Senat przyjął ustawę wojskową.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 28. stycznia. Delegacya węgierska uchwaliła regulamin obrad w trzecim odczycie. Przyszłe posiedzenie we środę. Na porządku dziennym przypada wybór wiceprezesów i sekretarzy, tudzież porządek obradowania nad budżetem.

Paryż, 27. stycznia wieczór. W senacie przyszła dziś pod obrady ustawa o reorganizacyi wojsk. Brenier uważa ustawę za niedostateczną, aby zabezpieczyć niepodległość i wpływ Francyi, skoro dawniejszą równowagę Europy zastąpiła równowaga sił militarnych. Mniema on, że Prusy prowadzić będą dalej dzieło rozpoczęte. Należy się zbroić, aby odzyskać ubytek wpływu francuskiego. Mowca upatruje, że tylko wojna sprowadzić może rozwiązanie nagromadzonych kwestyi. Rouland widzi sytuacyę od miesiąca mniej naprężoną i spodziewa się pokojowego rozwiązania, a dowodzi, że ustawa nie wkłada na kraj tak uciążliwych obowiązków, jak to dzienniki utrzymują.

Część nieurzędowa.

Podczas gdy komisya delegacyi Rady państwa rozpoczęła już obradę przygotowawczą nad budżetem państwa na rok 1868, delegacya węgierska jeszcze tak daleko nie postąpiła ze swemi przygotowaniami. Budżet nie mógł jej jeszcze być przedłożony, posiedzenie bowiem zapowiedziane na dniu 24go b. m. odroczone zostało przed otwarciem, ponieważ, jak słychać, komisya, która ma wypracować regulamin czynności, nie ukończyła jeszcze swoich prac. Pomimo tego spodziewają się, tak przynajmniej pisze „Presse“ — że do dnia 10. lutego delegacye o tyle postąpią z ustanowieniem budżetu dla spraw wspólnych, że budżet krajów z tej strony Litawy będzie mógł być przedłożony. Wspomniony wyżej dziennik powiada dalej: Większe trudności mogą powstać chyba tylko przy etacie armii; słychać jednak, że trzy ministerya zgodziły się zrobić kwestyę gabinetową z przyjęcia tegoż w wysokości 76 milionów. Jest to położenie jasne, które przynajmniej musi pociągnąć za sobą szybkie rozstrzygnienie. Wiadomo, że dawnemu ministrowi wojny suma ta zdawała się za małą, i dlatego jeszcze przed zebraniem się delegacyi wziął dymisyę, a minister spraw wewnętrznych, jak pisze „Pester Lloyd“, miał powiedzieć jednemu z delegatów, że niepodobna będzie obstać z sumą mniejszą jak 76 milionów. Ale i członkowie delegacyi Rady państwa są przekonani, że chyba przy głównej pozycyi „wojsko“ możnaby przedsięwziąść jakowe wykreślenie, ponieważ według budżetu przedłożonego przez rząd w roku 1865 było proponowane do pułku 972 ludzi, a do batalionów depotowych po 80 ludzi, w nowem zaś przedłożeniu bataliony depotowe nie zostały wcale zmniejszone, a pułki tylko o 132 ludzi, pułk bowiem ma liczyć teraz 840 ludzi. Ale nadmienić wypada, że wyżywienie wojsk nie stanowi najważniejszej kwoty w budżecie wojskowym. i że przez redukcyę każdej kompanii o 10 ludzi, to jest o ósmą część możnaby oszczędzić tylko 2,200.000 złr. Jak się myśli zachować delegacya węgierska, o tem nic jeszcze nie wiadomo; obecnie zajmuje się ona głównie załatwieniem kwestyi regulaminowych, mianowicie tej, w jaki sposób będzie się porozumiewać z ministrami państwa, z których żaden nie umie po węgiersku. I w istocie wzgląd na skrajne stronnictwo w kraju, które oburzyłoby się, gdyby i w węgierskiej delegacyi mówiono po niemiecku, z trudnością da się pogodzić z osobistą odpowiedzialnością ministrów państwa. Dotąd Węgrzy przynajmniej to osiągnęli, że w Wiedniu trzymają się już ściślej terminologii ustaw, i mówią minister do spraw wspólnych zamiast minister państw.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, że węgierska delegacya nie przyjęła bankietu, który delegacya cislitawska na jej powitanie urządzić chciała. Aby zapobiedz fałszywemu tłumaczeniu i niewczesnym domysłom — pisze „Debatte“ — należy wyłuszczyć, co skłoniło delegacyę węgierską do tej odmowy. Rzecz się tak miała. Hr. Antoni Auersperg, prezydent cislitawskiej delegacyi, przy sposobności odwiedzin u prezydenta delegacyi węgierskiej Somsich'a nadmienił mu o zamiarze delegacyi cislitawskiej. Somsich wynurzył hr. Auerspergowi swoje wątpliwości w tym względzie. Najsamprzód zwrócił jego uwagę na nieprzychylne usposobienie opozycyi węgierskiej, której organa już i tak ironicznie powiadają, że delegaci oddają się tylko rozrywkom i chodzą z jednego wieczorka na drugi, a nie widać żadnych dotąd śladów ich czynności. Oficyalnych jakichś uroczystości nie można oczywiście odmawiać, lecz podobne bankiety, jak ten, który zamyśla wyprawić delegacya cislitawska, lepiej odłożyć do tego czasu, kiedy czynności delegacyi już się rozwiną. Z drugiej strony przy teraźniejszem usposobieniu niepodobna byłoby uniknąć przy bankiecie toastów i mów, któreby może u tej lub owej strony wywołały zgorszenie i mogłyby zachwiać zaufanie wzajemne, które powoli zaczyna się umacniać. Hr. Auersperg uznał słuszność tych wszystkich uwag i wyraził życzenie, żeby to powitanie a raczej zetknięcie się osobiste obu delegacyi pod inną jaką formą przyjść mogło do skutku. Somssich podzielając oczywiście życzenie hrabiego najzupełniej, proponował, żeby delegaci schodzili się w swoich lokalnościach klubowych i tam starali się bliżej ze sobą poznajomić. Na tę propozycyę zgodził się i hr. Auersperg.

Przed kilkoma dniami przybył do Wiednia fml. Möring, komendant dywizyi ze Lwowa, dokąd powołany został dla wzięcia udziału w obradach komisyi do przeprowadzenia reformy w organizacyi armii. Członkiem tej komisyi jest także jenerał-major Gallina.

Journ. des Débats z 17. stycznia zawiera następujący artykuł: „Nie wierzymy w wojnę, lub nie wierzą już tyle, powiada „Patrie“, w artykule zasługującym na uwagę. Opinia publiczna, jeżeli mamy wierzyć prześladowanemu dziennikowi, dziś powraca do spokojniejszego i zdrowszego oceniania położenia politycznego, dawszy się przedtem długo wywodzić w pole przez fałszywe pogłoski i fałszywe tłómaczenia rozsiewane przez niechęć. Te błąkania się opinii zależą od ruchów bezkarnych, tworzących się w umysłach publiczności podczas okresu wyswobodzenia prasy i mównicy. Tak mówi „Patrie“. Jeżeli zatem wierzono w wojnę, winne są same swobody mównicy i swobody prasy. W istocie odurzeni jesteśmy powagą, aby nie powiedzieć więcej, dziennika odzywającego się w ten sposób. „Patrie“ nie przypomina więc sobie tego sławego artykułu pod napisem: To be or not to be, który powtórzony był przez całą półurzędową prasę na prowincyi i którego źródło dla nikogo nie jest tajemnicą? Czy zapomniała, że ten artykuł, któremu opozycya niezawodnie była zupełnie obcą, przedstawiał wojnę jako bezzwłoczną i odwoływał się do patryotyzmu obywateli dla obrony ziemi ojczystej? Było to bez wątpienia usiłowanie spowodowania ruchu w umysłach publicznych, i zbłąkania opinii, ponieważ nie należy obawiać się wojny, jak dziś utrzymuje „Patrie“ i jak my się spodziewamy. Kiedy cały świat przypomina sobie sławne To be or not to be, i zgubny wpływ jaki sprawiło na prowincyi, szczególnem zuchwalstwem jest mówienie nam o bezustannem rozsiewaniu fałszywych pogłosek i błąkaniu się opinii publicznej. Któż bardziej od prowincyonalnych siostrzyczek „Patrie“, rozsiewał fałszywe pogłoski i przyczynił się do zbłąkania opinii? Wprawdzie chodziło natenczas o przekonanie publiczności, która nie zbyt przychylnem okiem patrzyła na projekt do prawa o reorganizacyi armii, iż prawo to odpowiadało nader niebezpiecznemu położeniu. Dziś, kiedy prawo to zostało uchwalone, starają się naturalnie uspokoić umysły, które przedtem trzeba było przestraszać, i zapewne znajdą w Szekspirze dla zastąpienia sławnego i strasznego To be, jaki nowy, mniej tragiczny tytuł artykułu. Jest to huśtawka wcale nie nowa; ale może nam się zdawać dziwnem, że „Patrie“ zwala na dzienniki i mowców opozycyjnych odpowiedzialność za niespokojność jaką umyślnie rozsiali pomiędzy publicznością jej półurzędowi przyjaciele. Lecz ponieważ „Patrie“ jest zdania, iż ta niespokojność dość długo trwała, i że nie jest użyteczną od chwili jak prawo o reorganizacyi armii zostało uchwalone, będzie nam wdzięczną za powtórzenie ostatniego ustępu jej artykułu, przeznaczonego do przywrócenia spokojności umysłom. „Ukażą się fakta“, powiada ona, „jesteśmy o tem zapewnieni, które przy pomocy opinii ostrzeżonej, wykażą jasno wzajemne położenia. Są bezzwłoczne załatwienia kwestyi, których rozmiary przesadzono, są konieczności moralne i materyalne, które rzucone na szalę, przechylą ją na korzyść pokoju, to jest na korzyść samych ludów i rządów. Takie jest nasze przekonanie, ponieważ takie powinno być wszystkich ludzi, którzy nie uznają aby odtąd prawa rządów mogły odosabniać się od praw społeczeństwa, i aby polityka państw czerpała natchnienie z innych źródeł, jak ze źródeł interesów, które, przez ciągłe postępy cywilizacyi, jednoczą ludzi pomiędzy sobą.“ Wszystko to, trzeba przyznać, jest cokolwiek ciemnem, i „Patrie“ powinnaby nam powiedzieć, jakie to są bezzwłoczne załatwienia i jakie kwestye, których rozmiary przesadzano. Nie chcielibyśmy być zmuszeni do przypuszczeń, a każdy z nami się zgodzi, że To be or not to be, nie grzeszyło do tego stopnia brakiem jasności, coby dowodziło, że dzienniki półurzędowe lepiej umieją straszyć, niż uspokajać ludzi. Czy pierwsze byłoby łatwiejsze od drugiego i czy pochodziłoby to z natury umysłu ludzkiego, czy też z szczególnych okoliczności pośród których żyjemy? Badanie tego pytania zbyt daleko by nas zaprowadziło. Ubolewać tylko należy, że „Patrie“ nie jest lepiej zawiadomiona o kwestyach o których mówi, lub jeżeli jest tak dobrze zawiadomiona jak jest możliwem, nie uznaje za właściwe jaśniej się wytłómaczyć.“

Paryska „Epoque“ pisze o pogłoskach krążących po Paryżu, jakoby cesarz zamierzał ogłosić jakiś manifest, który nawet ma już być wydrukowanym i rozdanym pomiędzy najwyższych dostojników państwa. „Patrie“ przeciwnie utrzymuje, że cesarz wypracował komentarz do nowej ustawy o armii, który w małej ilości exemplarzów został rozpowszechniony.

Tenże sam dziennik w artykule o pokojowej sytuacyi Europy pisze: „Pokój jest teraz prawem dla wszystkich. Jeżeli jeszcze są ludzie, którzy zostając pod wpływem przesilenia z r. 1867, zastanawiają się nad pewnemi faktami, które naszym nadziejom pokojowym nie odpowiadają, to nie dziwimy się temu bynajmniej. Te uzbrojenia i reformy w armiach są to ostatnie drgania tej polityki, przeciwko której występują narody europejskie. Właśnie te fakta przyspieszą koniec przesilenia, gdyż pokażą do jakich nadużyć i wykroczeń doprowadzić

może ten system potępiony przez narody, i reakcya tem będzie silniejsza im błędniejsze jest to postępowanie, przeciwko któremu reakcya powstaje."

Rząd francuski nowym objawem konstatuje swoje zamiary pokojowe. Minister spraw wewnętrznych Pinard wydał poufny okólnik do prefektów w którym tak pisze: Rząd często zapewniał tak przed jak i podczas dyskusyi ustawy o armii, że pragnie pokoju i że wszelkie jego usiłowania są głównie ku temu zwrócone, żeby pokój utrzymać. Rząd nie może być dwuznacznym w swoich oświadczeniach, ponieważ i polityka jego nie jest dwuznaczna. Jest tedy ważną rzeczą, żeby te dzienniki, które nas bronią, nie rozsiewały żadnych alarmujących wieści i nie wzniecały obawy. Wywołana ustawą o armii polemika mogła się wprawdzie unieść, lecz powinna ona zawsze pamiętać o tem pokojowem usposobieniu, które cesarz i ministrowie tylekrotnie wyraźnie wypowiadali. Upraszam tedy pana panie prefekcie, żebyś czuwał nad tem, aby popierające nas dzienniki nigdy nie wykraczały przeciwko tym oświadczeniom rządu w swoich dyskusyach. Nic bowiem nie niepokoi umysłów więcej jak niezgodność zachodząca pod tym względem pomiędzy dążeniem rządu a mową dzienników, jak przeciwnie zgodność uspakaja i utwierdza umysły." Ten okólnik nasuwa „Nordd. Allg. Ztg." następującą uwagę: „Rząd francuski stara się nieustannie z godną uznania gorliwością o usunięcie wszelkich wątpliwości względem jego pokojowego usposobienia. Okólnikowi ministra spraw wewnętrznych odpowiadają najzupełniej oświadczenia „Monitora", w których motywuje jeszcze raz wprowadzenie ustawy wojskowej. Stara się „Monitor" udowodnić, że nowa organizacya jest wynikiem z doświadczeń w przeszłości poczynionych, a bynajmniej nie jest pogróżką dla przyszłości."

Corresp. Ital." zamieszcza korespondencyę z Rzymu, która donosi, że pomiędzy rządem papieskim a francuskim zaszły pewne nieporozumienia. Powód do tego, jak utrzymuje taż korespondencya miały dać ostatnie rozmowy hr. Sartiges z kardynałem Antonellim. Poseł francuski miał w imieniu swojego rządu żądać kategorycznie odpowiednich czasowi reform w administracyi państwa kościelnego. Za prawdziwość tego doniesienia może być odpowiedzialną rzeczywiście tylko „Corr. Ital."

„Times" otrzymuje z Konstantynopola bardzo pomyślne doniesienia o postępie robót około ujścia Suliny. Droga wodna, która dotąd była postrachem żeglarzy, ma wszelkie widoki zostania jedną z najwygodniejszych komunikacyi. Odsepy piaszczyste, na które dotąd się uskarzano, zostały usunięte przez usypanie tam, które zwężając łożysko rzeki zmuszają wodę do usuwania namulisk. Tamy same zrobione są w sposób najprostszy i najmniej kosztowny; składają się one tylko z trzech rzędów palów, pomiędzy które nasypano żwir, są one jednakże tak mocne, że nawet w czasie największej burzy ani jeden kamień nie ruszy się z miejsca. Port, do którego dotąd można było wjeżdżać tylko w dzień i to nie bez niebezpieczeństwa, jest teraz tak pewny i dobrze oświecony, że można doń zawijać o każdej porze. Skutkiem tego nie potrzebują już teraz okręty wyczekiwać, aż albo pomyślny wiatr dozwoli im wpłynąć na rzekę, albo dopokąd część ładunku nie zostanie przeniesioną na czółnach. Szczątki rozbitych okrętów, które niegdyś okrywały brzegi, dziś znikły, a podczas kiedy jeszcze w r. 1855 na tysiąc statków 61 ponosiło w przecięciu tutaj rozbicie, ponoszą teraz w przecięciu ledwie dwa statki tę klęskę. Prąd rzeki pogłębił się na 16½' — 17½', podczas kiedy dawniej na ujściu Suliny głębokość wody zaledwie 11' wynosiła. Skutkiem tego powiększył się oczywiście także i obrót handlowy na rzece, i podczas kiedy dawniej wynosił w przecięciu rocznie 326.000 tonów, teraz dochodzi już do miliona.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się jutro o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Bilans funduszu niestałych dochodów miejskich za czas od 1. listopada 1866 do 31. grudnia 1867; sprawozd. radny p. Dr. Madejski. 2) Wypisanie konkursu na posadę dyrektora budownictwa; spraw. radny p. Szemelowski. 3) Wypłata należytości za restauracye kościoła i budynków paraf. u S. Maryi Magdaleny; sprawozd. radny p. Schubuth. 4) Wnioski sekcyi V. odnoszące się do regulacyi registratury mag.; sprawozd. radny p. Dr. Juliusz Kolischer. 5) Prośby o nadanie prawa miejskiego i przyjęcie do gminy; sprawozd. radny p. Patraszewski. 6) Rachunek p. Schubutha z wydatków dla miejskiego zakładu sierót; sprawozd. radny p. Adamski. 7) Wnioski sekcyi V. i II. względem przyznania panu wiceburmistrzowi dodatku osobowego; sprawozd. radny p. Madejski.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) zostało z końcem listopada r. z. chorych 807, do tych przybyło w grudniu z. r. 610. Ogół leczonych w grudniu wynosił zatem 1417. Z tych wyzdrowiało 519, nieuleczonych wydalono 57, umarło 47, przeto ubyło 623. Pozostało w dalszej kuracyi z końcem grudnia r. z. 794. Najniższy stan chorych wynosił d. 28. grudnia 759, średni d. 19. grudnia 786, najwyższy d. 17. grudnia 821. Stosunek wyzdrowienia w tym miesiącu był 35.91% zaś śmiertelności 3:31%. Panującemi słabościami były w grudniu z. r. tak samo, jak w poprzednim miesiącu, defekta dróg oddechowych i durzyca. Na pierwszą słabość przyjęto 73 chorych, z których 12 umarło, zaś na drugą przybyło 32 chorych.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzieże. Dnia 23go b. m. stawał przed kolegium 3 sędziów włościanin Leszek Szpak z Podemszczyzny pod Cieszanowem, 38 lat, ojciec 4 dzieci, obrz. rz k., już 3 razy karany kryminalnie za kradzież i przyznał się, że w lecie z. r. skradł z zamkniętej komory w karczmie, wspólnie z pewnym włościaninem z Wołynia 3 paki z towarami wartości 250 złr., poczem obadwa ukryli jedną pakę w zbożu, gdzie też została znaleziona; dwie drugie zaś chcieli przemycić do Królestwa Polskiego, lecz zostały im przez strażników rosyjskich odebrane. Szpak skazany na 2½ lat cięż. więzienia, przyjął wyrok. (Prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak).

Tegoż samego dnia stawał przed sądem (prezyd. radzca sądu kraj. p. Ortyński, oskarz. radzca sądu kraj. i prok. pań. p. Danek, obrońcy pp. adw. Dr. Rapaport i Dr. Orkisz). Wasyl Bożyk z Rzeczyczan pod Jaworowem, 44 l., ojciec 3 dzieci obrz. gr. k., już 5 razy karany kryminalnie za kradzież, Andruch Byczaj, 34 l. ojciec 2 dzieci obrz. gr. k., Maryanna Salik z Gródka, 36 l., zamężna, obrz. rz. k. i Anna Bożyk, 46 l, matka dwojga dzieci. Wasyl Bożyk i Byczaj przyznali się, że zeszłego lata w nocy, namówieni przez Annę Bożyk, skradli z zamkniętego pomieszkania w Rodatyczach rzeczy wartości 109 złr., których część u nich znaleziono. Anna Bożyk wypiera się ale przyznaje, że po dokonaniu kradzieży umiała z niej korzystać. Obadwaj złodzieje obwiniają nadto Salikowę, która służyła niegdyś w domu, który okradziono i przez opisanie pomieszkania dopomogła do wykonania kradzieży. Salikowa wypiera się, chociaż jest dowiedzionem, że z kart wywróżyła kradzież. Skazani zostali Bożyk Wasyl na 5 lat ciężkiego więzienia, Anna Bożyk na 1 miesiąc więzienia, (obydwoje zapowiedzieli rekurs). Byczaj na 6 miesięcy ciężkiego więzienia, a Salikowa została uznana za niewinną.

(Statystyka chorób w tutejszem więzieniu u Brygitek.) W szpitalu tutejszego zakładu karnego dla mężczyzn u Brygitek, w którym znajdują także pomieszczenie chorzy aresztanci sądu krajowego, leczono w r. 1867 1115 chorych, z tych 216 na cierpienia narzędzi oddechania, 195 na choroby skóry i tkaniny komórkowatej (z tych na szkorbut, właściwą chorobę więzienną tylko 11), 165 na choroby ócz, 122 na cierpienia narzędzi trawienia, 43 na choroby kości i muszkułów, 42 na choroby narzędzi płciowych, 17 na choroby mózgu, 17 na choroby nerwowe i szpiku pacierzowego, 4 na choroby uszów, 4 na pomieszanie zmysłów, 34 na rany, zatrucia i t. d. Wyleczonych wypuszczono 1016, nieco zdrowszych 6, nieuleczonych 7, umarło 86, pozostało z końcem roku 104.

W ogóle stan zdrowia w więzieniu był bardzo pomyślny a nawet gdy w mieście panował tyfus, w szpitalu tylko 11 osób umarło na tę chorobę. Najczęściej wydarzały się choroby narzędzi oddechania i stanowiły 20% innych chorób, potem następowały choroby ócz, narzędzi trawienia i wszystkie inne pochodzące z braku krwi i soków żywotnych. Najmniej chorych było w lutym, najwięcej w maju, bo 6.17% ogólnej liczby wszystkich więźniów. Smiertelność najmniejsza była w grudniu, największa w marcu i lipcu. Trzecia część wypadków śmierci przypada na tuberkuły płucowe; po większej części jednak zmarli przynieśli z sobą do więzienia zarody tej choroby.

Przy pielęgnowaniu i leczeniu chorych nie szczędzono niczego; korzystano z najnowszych doświadczeń i najnowszej trzymano się w leczeniu metody. Zrobiono 15 operacyi chirurgicznych, jako to: 1 amputacyę dolnego uda, 3 operacye narośli na oczach i czole, 3 operacye otwarcia fistuły, 1 dla wyjęcia strzaskanej kości z nogi, 1 nabrzmienia arteryi, 1 przecięcia ścięgna u palca. Operacye robił lekarz więzienny Dr. Jasiński (który w ciągu tego roku zwiedzał najlepiej urządzone więzienia francuskie i korzystał z poczynionych tam doświadczeń), tudzież lekarz sądowy Tangel. Profesor Dr. Hawranek wykonał szczęśliwie 4 operacye zdjęcia katarakty.

(Na budowę kościoła wotywnego w Wiedniu) wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędów powiatowych w Myślenicach 2 złr. 22 c., w Nisku 39 złr.

(Pożary.) W Sufczynie w pow. brzeskim dn. 18. b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i bydłem; szkoda wynosi 210 złr., ogień miał powstać przez nieostrożność.

(Nieszczęsne wypadki.) W Rogużnie w pow. samborskim dn. 20. b. m. pewien włościanin wystrzeliwszy przez lekkomyślność z strzelby aczkolwiek tylko prochem nabitej, poranił włościankę Maryannę Lewicką w twarz tak niebezpiecznie, że dn. 24. b. m. w skutek tego umarła.

Iwan Maślany 32letni i Katarzyna Dydzik 30letnia z Płonny, wracali dn. 21. grudnia z. r. z Sanoka z jarmarku i gdy przebyli las Ratwanicki i zwrócili się ku Kamiennemu, Katarzyna Dudzik będąca przy nadziei uczuła się słabą i prosiła Iwana M., który był pijany, aby się udał sam do Kamiennego po jakową dla niej pomoc. M. oddalił się od niej na 10 kroków i wpadł w zamieć śnieżną, z której już nie mógł się wydobyć. Tymczasem ściemniło się a Katarzyna D. była tak słabą, że nie mogła kroku postąpić. Nazajutrz gdy się rozwidniło, ujrzała wspomnionego Maślanego leżącego w śniegu bez życia, a ponieważ nie tylko była chora ale i śniegiem zawiana, a nikogo nie było widać z pomocą, siedziała nieruchoma na miejscu jeszcze dwa dni żywiąc się suchemi owocami, które miała ze sobą. Dopiero dn. 24. grudnia w południe nadeszli ludzie z Płonny szukający tych dwoje podróżnych, i zabrali do domu zwłoki Maślanego i Katarzynę D. z przemrożonemi nogami.

(Samobójstwo.) W Żółkwi dn. 22. b. m. powiesił się pijanica Hryć Maryniak w swoim własnym domu, w obecności 8letniego syna swego.

(Dzieciobójstwo.) W skutek widocznych poszlak, że nowo narodzone dziecię pewnej włościanki z Laszek pod Lwowem zostało zatracone, wójt tamtejszy zarządził w całej wsi ścisłą rewizyę, i d. 22. b. m. znaleziono to dziecię w strumieniu utopione. Winna została oddana do aresztu śledczego tutejszego sądu krajowego.

(Kradzież na poczcie.) Dowiadujemy się z Berna, że przed kilkoma dniami jeden z tamtejszych urzędników pocztowych Emil L. dopiero 22 lat liczący, umknął skradłszy listy zawierające 2535 złr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 28. stycznia. Na tutejszej giełdzie płacono żyto 150 ℔ ef. z dosypem do 160 ℔ 8 złr. 30 c. w pierwszej połowie lutego); spirytus garniec 66° Rychtera 1.01 na maj. czerwiec, lipiec, sierpień w tarnopolskiem.

W pierwszej połowie stycznia 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Sokal		Sambor		Brzeżany		Zaleszczyki		Podhajce	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	5	62	6	.	5	65	5	50	5	50
„ żyta	3	50	4	.	3	20	2	90	3	25
„ jęczmienia . .	2	67	2	50	2	30	2	12	2	.
„ owsa	1	42	1	40	1	20	1	15	1	.
„ hreczki	3	52	7	50	2	90	2	50	3	.
„ kukurudzy . . .	.		6	.	3	12	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	40	1	70	1	36	.	90	.	80
Cetnar siana	2	40	1	.	1	20	1	70	1	50
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	45	7	70	4	50	7	50	3	.
„ „ miękkiego	5	30	5	.	2	96	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	12	.	15	.	15		.	.	14
Mas okowity . . .			.	90		53	.	45		50

(Uprawa tytoniu na własny użytek.) Urzędowy dziennik węgierski ogłasza rozporządzenie na mocy którego będą udzielane pozwolenia do uprawy tytoniu na własną potrzebę tylko właścicielom realności z ogrodami. Rozległość ogrodu na którym uprawianie tytoniu będzie dozwolone, ma być wymierzana w ten sposób, że na głowę familii przypadać ma 20 sążni kwadratowych, a na każdego mezkiego członka rodziny nad 16 lat po 10 sążni kwadratowych. Nad 70 sążni kwadratowych trzeba będzie opłacać po 20 c. od każdego sążnia kwadratowego. Rolnicy uprawiający tytoń dla skarbu lub do wywozu nie mogą wprawdzie uzyskać osobnych licencyi na własny użytek, i muszą odstawiać cały swój zbiór, lecz zrobiwszy podanie do komisyi trudniącej się zakupnem lub do inspektoratu finansowego, mogą otrzymać tak dla siebie jak i dla każdego męzkiego członka swojej rodziny nad 16 lat i dla każdego ogrodnika po 12 funtów zwykłego tytoniu po 20 c. za funt. Tytoń ten nie może być sprzedawany, i musi być zużyty przez osoby na które opiewa pozwolenie, w granicach królestwa i tylko w fajkach.

Ostatnia poczta.

Peszt, 27. stycznia. Sąd septemwiralny jako trybunał kasacyjny w sprawach prasowych odrzucił dziś przed południem podanie o zniesienie wyroku wniesione przez redaktora kalendarza Pecsovicsa, który d. 2. b. m. skazany został przez sąd przysięgłych za obrazę koncypienta ministeryalnego Szegfy, na 4 tygodnie aresztu i karę pieniężną.

Berlin, 27. stycznia. Sąd wyższy (Kammergericht) unieważnił na dzisiejszem posiedzeniu wyrok tutejszego sądu miejskiego, skazujący deputowanego Twestena za nadużycie wolności mówienia w parlamencie na 2 lata więzienia. Sąd wyższy skazał go natomiast na 300 talarów kary pieniężnej lub 4 miesiące więzienia. Trybunał powiada

w motywach wyroku, że obstaje przy pierwotnem zdaniu według którego art. 84 ustawy konstytucyjnej zasłania każdego deputowanego przed ściganiem sądowem za mowy w parlamencie, lecz powodu, iż najwyższy trybunał jest innego zdania, sąd musiał wydać wyrok.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. stycznia.

Hotel George: PP. Rodakowski Max., c. k. pułkownik, z Tarnopola. — Łodyński Hier., z Milatyna. — Morowski Wł., z Rożniowa.

Hotel europejski: Mały Michał, c. k. major, z Wołowa. — Br. Eckmühl-Rajski, z Kowalówki. — Korytowski Franc., z Kont.

Hotel Lang'a: Stressow Jan, z Sufczyna. — Krynicki Teod., c. k. pens. kapitan, z Muszny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. stycznia.

PP. Dometti Michał, prezyd., do Czerniowiec. — Skwarczyński Paweł, adwokat, do Stanisławowa. — Br. Haydl Erazm, do Czortkowa. — Jahn Gust., do Lochcic. — Pietrzycki Loto Felix, do Czerniowiec. — Runge Edw., do Kilajowic. — Skrzyszewski Sew., do Sewerynki. — Ujejski Bron., do Rohatyna. — Zawadzki Józef, do Sudkowic.

T E A T R.

Dziś (przedst. polskie.) **„Stosunki rodzinne"**, komedya w 5 aktach p. Wit. hr. Borkowskiego. Po raz pierwszy. Na dochód p. Józefa Szymańskiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. stycznia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.04	— 7.°9	8[illegible].	Pd.Z. m.	1[illegible]
2. god. po poł.	327.75	— 3.5	88.	„ b. sł.	10
10.god. wiecz.	327 69	— 3.9	91.	„ „	10

Śnieg = 0.'''48.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 28. stycznia.

	płacą zł.	c.	żądają zł.	c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	199	50	200	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej	17[illegible]	—	171	—
„ banku hipotecznego galic.	72	50	73	—
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—	—	—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k. (bez kup.)	82	55	82	85
„ „ „ „ gal w w. a. (bez kup.)	78	65	78	95
Banku hip. gal. (bez kup.)	93	75	94	—
Obligacye indemnizacyjne galic.	64	—	64	30
detto W. X. Krakowskiego	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	99	60	100	—
Pierwszeń. kol gal. Kar. Ludw. I. Emisyi	94	—	94	50
detto dtto dtto II. detto	88	75	89	50
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi	80	[illegible]0	81	—
detto dtto detto II. detto	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	72	[illegible]	[illegible]5
Dukat cesarski	—	—	—	—
Napoleondor	9	59	[illegible]	64
Rubel srebrny rosyjski	1	[illegible]6	1	88
papierowy rosyjski	1	[illegible]5[illegible]	1	[illegible]
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—		—	
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	76	1	77
Pół imperyał rosyjski	9	92	10	2
Srebro	11[illegible]	—	11[illegible]	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25. stycznia 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 90	66 10
od kwiet. do października po 5%	65 90	6[illegible] .10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 —	73 —
Pożyczka w srebrze 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	78.75	79 25
Metaliki po 5%	56 80	57 —
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	159.25	159.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	159.[illegible]	159.[illegible]0
Przez. do wyl. z r. 1854	74 —	74.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84.50	84 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 —	93 50
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	78 90	79.10
Renty Como po 42 lir. austr.	18.—	19. —

B. Krajów koronnych.

(Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	88 50	89 50
Czech	91 50	92 —
Węgier	69 90	70.50
Galicyi	63 40	64 25
Siedmiogrodu	63 75	64 —
Bukowiny	64 —	64 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99 75

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	673 —	674 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	186.40	186.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	632.—	635.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%	168 —	168 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1712.—	1716 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	244 60	244 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	164 25	164 50
Kol Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	149 —	149.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł mon. konw.	198.25	198 75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	168.75	169 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	486.—	488 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73 —

3. Listy zastawne.

(za 100 zl.)

	pien.	towar
Banku narod. przezn. do losowania po [illegible] w w. a.	93 30	93 50
Gal. Tow. kred w w. a. po 4%	78.—	79 —
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91 25	91 75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Tow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102 —	103 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 —	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88 25	88 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 25	94 75

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.50	130 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	92 —	93.
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.50	120.50
„ „ po 50 zł. w. a.	52.50	53.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 50	26.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	120.—	—.—
Salma „ 40 „ „	29 75	30 25
Palfiego „ 40 „ „	24 75	25.25
Clarego „ 40 „ „	28 50	29.—
St. Genois „ 40 „ „	2[illegible] 25	25 75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18. —
Waldsteina 20 „ „	1[illegible] 50	20.—
Keglevicha „ 10 „ „	1[illegible] 50	15. —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	159 —	160 —
Augsburg za 100 zl. w. p. n.	10[illegible] —	100 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zl. w. p. n.	100 10	100 40
Hamburg za 100 M. B.	88 75	88 90
Londyn za 10 ft. szt.	120.20	120.40
Paryż za 100 fr.	47 75	47 80

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5 73	5 74
Korona	—.—	—.—
złfrankówka	9 58½	9 59½
Rosyjski imperyał	9.90	9 95
Talar związkowy	1 78	1.78½
Srebro	118. —	118.50
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 67⁵/₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28 stycznia	złr.	kr.
5% Metaliki	56	85
„ z procentami z maja i listopada	57	90
5% pożyczka narodowa	65	90
Losy z 1860 roku	84	20
Akcye banku wiedeńskiego	673	—
„ „ kredytowego	187	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	119	95
Srebro	118	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	74

DZIENNIK URZĘDOWY.

(221) **Kundmachung.** (2)

Die für das zweite Semester 1867 auf jede Actie der priv. österr. Nationalbank entfallende Dividende von

Acht und zwanzig Gulden öst. W.

kann vom 17. l. M. an bei der Actiencasse der Nationalbank in Wien behoben werden.

Wien, am 16. Jänner 1868.

Pipitz,
Bank-Gouverneur.

Trebisch,
Bank-Director.

Obwieszczenie.

Przypadająca za drugie półrocze 1867 od każdej akcyi uprzywil. austryackiego banku narodowego dywidenda w kwocie

Dwadzieścia ośm złr. w. a.

może być podjętą począwszy od 17. b. m. w kasie akcyjnej narodowego banku w Wiedniu.

Wiedeń, dnia 16. stycznia 1868.

Pipitz,
guwerner banku.

Trebisch,
dyrektor banku.

(119) **Edikt.** (3)

Nr. 4617. Vom k. k. Bezirksgerichte Gliniany wird auf Grundlage des hiergerichtlichen Bescheides vom 14. Jänner 1865 Z. 117, welcher vom h. Oberlandesgerichte unterm 3. Mai 1865 Nr. 5261 bestätiget wurde, dann im Grunde h. g. Urtheils vom 26. April 1867 Nr. 890 (vom h. Obergerichte bestätiget unterm 29. October 1867 Nr. 27823) zur Einbringung der durch Feibisch Ungar gegen Izrael Schwarzbarth ersiegten Forderung von 105 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Israel Schwarzbarth gehörigen, zu Dworzyska, Glinianyer Bezirksgerichtes sub Conscr. Nr. 64, Rep. Nr. 75 gelegenen, aus Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, dann aus mehreren Grundstücke, im Flächenmaße von beiläufig 10 Joch — □Kl. bestehenden, keinen Tabularkörper bildenden Realität unter nachstehenden gerichtlich richtig gestellten Bedingungen abgehalten werden, und zwar:

1. Zur Feilbiethung, welche hier bei Gerichte abgehalten werden wird, werden drei Termine, und zwar: auf den 7. April 1868, dann auf den 5. Mai 1868 und auf den 2. Juni 1868, stets um die 10te Vormittagsstunde bestimmt.

2. Den Ausrufspreis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungspreis von 342 fl. 50 kr. öst. W., unter welchem diese Realität an obigen drei Terminen nicht hintangegeben werden wird.

3. Jeder Kauflustige ist verpflichtet an Vadium 30 fl. öst. W. bei der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Meistbiethenden in den Kaufschilling eingerechnet, dagegen den übrigen Licitanten gleich nach der Licitation rückgestellt werden wird.

4. Der Ersteher ist verpflichtet, den angebotenen Kaufpreis binnen 30 Tagen nach erfolgter Genehmigung des Licitationsactes bei Gerichte zu erlegen, wodann ihm der physische Besitz der erstandenen Realität übergeben, und das Eigenthumsdecret zugestellt werden wird.

5. Sollte der Ersteher den Restkaufschilling in der obigen Frist nicht erlegen, so wird das Vadium pr. 30 fl. österr. Währung verfallen erklärt, und auf Gefahr und Kosten des wortbrüchigen Erstehers eine neue Licitation der obigen Realität ausgeschrieben werden.

Hinsichtlich der auf dieser Realität haftenden landesfürstlichen Steuern werden die Kauflustigen an das betreffende k. k. Steueramt, und hinsichtlich der Gemeinde- oder sonstigen Lasten an das betreffende Gemeindeamt gewiesen.

Der Schätzungsact, so wie die Licitationsbedingnisse können hier bei Gericht eingesehen oder abschriftlich erhoben werden.

Gliniany, am 29. December 1867.

(177) **Kundmachung.** (3)

Nro. 199. Dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Felix Ohanowicz wird bekannt gegeben, daß Simson Dawid aus Bukaczowce unterm 17. Jänner 1868 Z. 199 wider ihn eine Klage auf Zahlung von 29 fl. 43 kr. öst. W. s. N. G. h. g. überreicht habe, welche dem gleichzeitig in der Person des Bukaczowcer Gemeinde-Secretärs Hrn. Johann Terlecki bestellten Curator Namens des Belangten zugestellt und die Tagfahrt zur summarischen Verhandlung auf den 17. April 1868 um 10 Uhr Vormittags h. g. bestimmt wurde.

Es obliegt also dem Felix Ohanowicz, dem bestellten Curator rechtzeitig die nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder aber h. g. bei der obigen Tagfahrt persönlich oder durch einen Vertreter zu erscheinen, widrigens er die üblen Folgen nur seiner Saumseligkeit zuzuschreiben hätte.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Wojniłów, am 17. Jänner 1868.

(161) **Edict.** (3)

Nro. 297. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird den abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Władysław und Sofia Gołemberskie hiemit bekannt gegeben, daß über die Klage de praes. 2. Jänner 1868 Z. 297 mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom Heutigen z. Z. 297 gegen dieselben die Zahlungsauflage auf die Summe von 350 fl. bewilligt und dem zugleich bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Starzewski zugestellt wurde.

Lemberg, am 9. Jänner 1868.

(184) **Edict.** (3)

Nr. 5824. Vom Neu-Sandecer k. k. städtisch-delegirten Bezirksgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Josef Latter bekannt gegeben, es habe Samuel Landau wider denselben die Klage unterm 12. October 1864 Z. 4355 wegen Zahlung von 63 fl. öst. W. s. N. G. hiergericht eingebracht, worüber zur summarischen Verhandlung der neuerliche Termin auf den 11. Februar 1868 anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Geklagten Josef Latter hiergerichts nicht bekannt ist, so wurde zu dessen Vertretung auf seine Gefahr und Kosten ein Curator in der Person des Herrn Advocaten Dr. Zajkowski mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Micewski bestellt, und dieses wird demselben mittelst dieses Edictes zu dem Ende kundgemacht, damit er dem bestellten Vertreter seine Behelfe mittheile, oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte namhaft mache, widrigens mit dem bestellten Vertreter allein rechtsgiltig verhandelt werden würde.

Neu-Sandec, am 11. November 1867.

(148) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 15443. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski niewiadomego co do życia i pobytu pana Michała Zatwardnickiego niniejszem uwiadamia, iż przeciw temu Jan i Józef Stroński, Izydor Newe, Wietheim Rafael Newe, Kamila Newe i Edward Lityński wszyscy przez p. adwokata Dra. Brodackiego zastąpienie pod dniem 3. grudnia 1867 l. 15443 w tutejszym sądzie pozew o wykreślenie kwoty 3000 złp. dom. 49. p. 434. n. 10. on. na części Kasperowiec „Siekierzyńszczyzny" zwanej intabulowanej, ze stanu dłużnego części Siekierzyńszczyzna do powodów należącej wnieśli, względem którego termim do ustnej rozprawy na dzień 18go lutego 1868 — 10 godz. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Weissteina, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta tego pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześniej udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 9. grudnia 1867.

(159) **E d y k t.** (3)

Nro. 7413. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Wojciechowskiego, iż na dniu 6. września 1867 do l. 5320 Tekla Gomolacz przeciw spadkobiercom ś. p. Wincentego Wojciechowskiego względem zapłacenia sumy 276 złr. w. a. z p. n. pozew wekslowy wniosła, w skutek którego termin do rozprawy ustnej na dzień 30. października 1867 o godzinie 9tej z rana wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu współpozwanego Wojciecha Wojciechowskiego nie jest wiadome, przeto ustanowiono dlań kuratorem tutejszego adwokata pana Dra. Zielińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Bersona, i temuż kuratorowi pozew powyższy wręczono.

Wzywa się zatem pozwanego, aby ustanowionemu kuratorowi wcześnie potrzebnej informacyi do prowadzenia procesu udzielił, lub innego zastępcę sądowi wskazał, inaczej złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisać będzie winien.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 23. grudnia 1867.

(162) **Obwieszczenie.** (3)

L. 75. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski pana Eugeniusza hrab. Koziebrodzkiego z miejsca pobytu niewiadomego niniejszem zawiadamia, iż pod dniem 3. stycznia 1868 do l. 75 Izaak Frenkel z Zaleszczczyk wniósł przeciw temuż prośbę o wydanie nakazu płatniczego względem sumy wekslowej 235 zł. w. a. z p. n.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego wiadome nie jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Żywickiego zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Blumenfeld niebezpieczeństwem i na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol dnia 15. stycznia 1867.

(175) **E d i k t.** (3)

Nr. 5468. Vom k. k. Bezirksgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Balthasar Mayer zw. N. Kirschbaum mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben und Osias Oransch die k. k. Finanz-Procuratur wegen Zahlung des Lottogefällsrestes pr. 464 fl. 72 kr. öst. W. unterm 23. October 1867 Zahl 5468 eine Klage angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber gleichzeitig zur mündlichen Verhandlung der Termin auf den 5. Februar 1868 bestimmt wird.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Balthasar Mayer z. N. Kirschbaum unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu Jaroslau zu dessen Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Landes-Advocaten Herrn Dr. Gottlieb als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach dieser Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Jaroslau, am 24. October 1867.

(165) **E d y k t.** (3)

Nro. 727. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Markusa Ostersetzer, że przeciw niemu na rzecz Abrahama Fischler nakaz płatniczy wekslowej kwoty 541 złr. w. a. pod dniem 15. stycznia 1868 do l. 727 wydanym i ustanowionemu dla Markusa Ostersetzer kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Maciejowskiemu z substytucyą p. adwokata Dra. Przybyłowskiego doręczonym został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 15. stycznia 1868.

(166) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 153-Praes. Bei der galizischen Landtafel ist eine Ingrossisten-Stelle mit dem Jahresgehalte von 630 fl. öst. W. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 735 fl. öst. W. erledigt.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach den in den §§. 16, 19 und 22 des Allerh. Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 R. G. Bl. enthaltenen Bestimmungen verfaßten Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung in die Lemberger Zeitung gerechnet, beim Präsidium des Lemberger k. k. Landesgerichtes einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 16 Jänner 1868.

(167) **E d y k t.** (3)

Nro. 20220. C. k. sąd krajowy Krakowski wzywa niniejszym edyktem na podstawie art. 73 ust. weksl. posiadacza zaginionych Seligowi Bester dwóch własnych, przez Hirscha Lewy w Chrzanowie w dniu 17. lipca 1864 na zlecenie Seliga Bester bez oznaczenia terminu wypłaty wystawionych, na 500 złr. i 600 złr. opiewających weksli, — aby takowe w przeciągu dni 45 tem pewniej tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż w przeciwnym razie na żądanie Seliga Bester weksle te jako umorzone za nieważne uznanemi zostaną.

Kraków, dnia 27. grudnia 1867.

(168) **E d i c t.** (3)

Nro. 4325. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Radziechów wird bekannt gemacht, daß über Ansuchen des k. k. Landes- als Handelsgerichtes zu Lemberg vom 28. August 1867 Z. 42138 zur Vornahme der bewilligten executiven Feilbietung der dem Lucas Demczuk gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden Ackergrundwirthschaft CNr. 161 in Witków zur Hereinbringung der dem Joseph Löwin ex jud. schuldigen Wechselsumme pr. 175 fl. sammt 6% Zinsen vom 17. October 1862 an, der Gerichtskosten pr. 5 fl. 97 kr. und der Executionskosten pr. 3 fl. 97 kr., 12 fl. 51 kr. und 6 fl. 31½ kr. nach Abschlag des gezahlten Betrages pr. 100 fl. — drei Tagsatzungen:

1. auf den 20. Februar 1868,
2. „ „ 19. März „
3. „ „ 16. April „

jedesmal um 11 Uhr Vormittags angeordnet werden.

Kauflustige werden zu dieser, in der Gerichts-Kanzlei abzuhaltenden Feilbietung mit dem Beisatze vorgeladen, daß die feilzubietende Realität im Schätzungswerthe von 410 fl. 80 kr. nur gegen gleich baare Bezahlung und erst bei der dritten Tagsatzung unter diesem Schätzungswerthe wird hintangegeben werden und daß die Beschreibung der feilzubietenden Realität und der Schätzungsact in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

Radziechów, am 16. November 1867.

E d y k t.

Nro. 4325. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu krajowego jako sądu handlowego we Lwowie z dnia 28. sierpnia 1867 l. 42138 do przedsiębrania dozwolonej przymusowej licytacyi gospodarstwa gruntowego w Witkowie pod l. domu 161 położonego, Łukasza Demczuk własnego, niestanowiącego ciało tabularne — na zaspokojenie Józefowi Löwin dłużnej sumy wekslowej 175 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami od dnia 17. października 1862 i kosztów sądowych w kwocie 5 złr. 97 kr. i kosztów egzekucyjnych w kwotach 3 złr. 97 kr., 12 złr. 51 kr. i 6 złr. 31½ kr. w. a. po potrąceniu kwoty 100 złr. trzy terminy, jako to:

1. na dzień 20. lutego 1868,
2. „ „ 19. marca „
3. „ „ 16. kwietnia „

wyznaczają się i ta licytacya każdą razą o 11tej godzinie rano w kancelaryi sądowej odbędzie się.

Mających chęć kupienia zaprasza się na tę licytacyę z tym dodatkiem, iż to gospodarstwo na 410 złr. 80 kr. oszacowane tylko za gotowe pieniądze i dopiero na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie, i iż opisanie tej realności i akt oszacowania w registraturze tutejszej przejrzeć mogą.

Radziechów, dnia 16. listopada 1867.

(174) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 675. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Salomon Schlein przeciw małżonkom Józefowi i Zofii Jaworskim pto. 1250 złr. w. a. z pn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, — w skutek czego nakaz zapłaty ddto. 16. stycznia 1868 do l. 675 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych wiadomym nie jest, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata p. Dra. Kaczkowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych srodków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 16. stycznia 1868.

(176) **E d y k t.** (3)

Nro. 3345 civ. IV. 3330. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że Marcin Przepolski zmarł w Niepołomicach dnia 23. października 1866 z pozostawieniem pisemnego kodycylu z dnia 27. września 1866.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu współsukcesora Walentego Przepolskiego wiadomem nie jest, przeto wzywa się go, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc oświadczenie do spadku tego wniósł.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 30. grudnia 1867.

(178) **Kundmachung.** (3)

Nro. 200. Vom Wojniłower k. k. Bezirksgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Felix Ohanowicz bekannt gegeben, daß über Gesuch des Simson Dawid vom 17. Jänner l. J. Z. 200 zur Sicherstellung dessen Forderung pr. 29 fl. 43 kr. öst. W. s. N. G. der gerichtliche Verbot auf die dem Felix Ohanowicz gehörigen, im Besitze des Bukaczowcer Gutspächters Hrn. Chaim Herzmann befindlichen Viehstücke, mit Bescheid vom Heutigen Z. 200 bewilligt und der Letztere dem unter Einem zum Curator bestellten Hrn. Johann Terlecki aus Bukaczowce zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Wojniłów, am 17. Jänner 1868.

(182) **E d y k t.** (3)

L. 15289. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do wiadomości, że Władysław Sidon dw. im. Kosowski dnia 3. listopada 1865 w Tarnopolu bez rozporządzenia ostatniej woli zmarł.

Ponieważ miejsce terazniejszego pobytu Ignacego Kosowskiego na podstawie ustawniczego porządku dziedziczenia do spadku ś. p. Władysława Sidona dw. im. Kosowskiego powołanego spadkobiercy sądowi wiadomy nie jest, więć wzywa się tegoż, ażeby się w przeciągu roku od dnia dzisiejszego począwszy, w tutejszym c. k. sądzie zgłosił i swoje oświadczenie do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe tylko z tymi spadkobiercami, którzy się zgłosili i z ustanowionym dla niego kuratorem panem Franciszkiem Felsztyńskim przeprowadzonym będzie.

Tarnopol, dnia 9. grudnia 1867.

(172) **E d i c t.** (3)

Nro. 671. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Hrn. Jacob Morawski bekannt gemacht, daß gegen denselben über Ansuchen des Leib Safrin auf Grund des Wechsels ddto. Manasterzyska den 7. October 1867 pr. 135 fl. öst. W. ein Zahlungsauftrag z. Z. 671 erlassen und dem zum Curator für denselben bestellten Hrn. Advocaten Dr. Dwernicki zugestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 15. Jänner 1868.

(183) **E d y k t.** (2)

Nro. 13476. C. k. sąd obwodowy w Samborze wzywa w skutek prośby Maurycego Koliszera de pr. 3. czerwca 1867 do l. 5850 wszystkich tych, którzyby następujące dokumenta, jako to:

1) skrypt przez Józefa Starke na rzecz Amalii Herdliczkowej na 7780 złr. m. k. dnia 1. maja 1837 zeznany;
2) oświadczenie Alojzyi Starke z 8. lutego 1841 względem tej samej sumy wydane;
3) cesyę tej sumy przez Amalię Herdliczkową na rzecz Adama Heym dnia 24. listopada 1841 wystawioną —

posiadali, ażeby te dokumenta tem pewniej w przeciągu roku sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym takowe umorzone zostaną.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 31. grudnia 1867.

(181) **E d y k t.** (2)

Nro. 19824. C. k. sąd krajowy Krakowski wzywa wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Franciszka Markowskiego czyli Markowicza, według podania Julianny z Woźniaków Markowskiej w styczniu 1864 pod miasteczkiem Iłżą w królestwie polskiem w boju z Moskalami poległego, jakąkolwiek wiadomość mieli, iżby o takowej w 6 miesiącach bądź sądowi bądź kuratorowi dla Franciszka Markowskiego czyli Markowicza w osobie p. adwokata Dra Koczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Geisslera ustanowionemu donieśli.

Kraków, dnia 31. grudnia 1867.

(224) **Kundmachung** (1)

Nr. 82709. Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 20. December 1867 allergnädigst zu genehmigen geruht, daß die Landesumlagen für das Jahr 1868, vorbehaltlich der seinerzeitigen verfassungsmäßigen Feststellung, einstweilen in dem für das Verwaltungsjahr 1867 festgesetzten Ausmaße provisorisch ausgeschrieben werden.

Was in Folge Erlaßes des hohen Ministeriums des Innern vom 21. December 1867 Z. 5677-M. J. mit dem Bemerken zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß die Einhebung des Landesfonds-Zuschlags mit 15 kr., d. i. Fünfzehn Kreuzer öst. W. von jedem Gulden der directen Steuern, mit Einschluß des Drittelzuschlages, auf Grundlage der diesfalls bestehenden Vorschriften und auf die bisherige Art unter Einem verfügt wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 14. Jänner 1868.

Obwieszczenie

L. 82709 Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 20. grudnia 1867 r. najmiłościwiej zezwolić, żeby dodatki krajowe na rok 1868., z zastrzeżeniem późniejszego stanowczego oznaczenia w drodze konstytucyjnej, tymczasowo w kwotach na rok 1867. ustanowionych rozpisane zostały.

Co w skutek dekretu wys. c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 21. grudnia 1867 r. do liczby 5677 M. S. W. z tym dodatkiem do powszechnej wiadomości się podaje, że pobór dodatku na potrzeby krajowe w kwocie 15 cent., t. j. pietnaście centów od każdego złotego austryackiego podatków stałych, wraz z dodatkiem jednej trzeciej części, na podstawie istniejących przepisów i w zwykły sposób jednocześnie się nakazuje.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. stycznia 1868.

(199) **Kundmachung.** (1)

Nr. 106. Wegen Verpachtung der Landesstrassen Weg- und Brückenmaut in Nieźwiska nach der II. Tarifsclasse mit zwei Einhebungspuncten, wird die Offertverhandlung bis zum inclusive 10ten Februar 1868 hiemit ausgeschrieben.

Die Verpachtung geschieht für die Zeit vom 16 Februar 1868 bis Ende December 1868.

Der Ausrufepreis für die belegte Pachtdauer beträgt 1256 fl. 12 kr. Ein Tausend Zweihundert fünfzigsechs Gulden 12 kr. österr. Währ., wovon 10% als Vadium zu erlegen sind.

Die Licitationsbedingnisse sind im Allgemeinen die nämlichen wie bei den Verpachtungen der Aerarial-Mautstationen und können in den gewöhnlichen Amtsstunden bei dem hierortigen k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Die Eröffnung der Offerten wird am 11. Februar l. J. um 11. Uhr Vormittags vorgenommen.

Vom k. k. Bezirksamte.

Horodenka, am 20. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 106. W celu wydzierzawienia myta drogowego i mostowego na stacyi w Nieźwiskach podług II. klasy taryfowej, wypisuje się pertraktacya zapomocą ofert do 10. lutego r. b.

Wspomnione myto wydzierzawia się na czas od 16. lutego do 31. grudnia 1868.

Cena fiskalna za ten czas dzierzawy wynosi 1256 zł. 12 kr., to jest Tysiąc dwieście pięćdziesiąt sześć zł. 12 kr. w. a., a wadyum 10 odsetek od tej sumy.

Ogólne warunki licytacyjne są te same, jak przy wydzierzawieniu rządowych stacyj mytowych, i przejrzane być mogą tak jak szczegółowe warunki w c. k. urzędzie powiatowym Horodeńskim.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 11go lutego 1868 o godzinie 11tej zrana.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Horodenka, dnia 20. stycznia 1868.

(225) **Edict.** (1)

Nr. 6123 ex 1867. Vom k. k. städt. delegirten Bezirksgerichte für die Umgebung der Stadt Lemberg wird kundgemacht, daß über den Johann Breitwieser Grundwirthen von Groß-Hołosko die Curatel wegen Verschwendung verhängt, und demselben Benjamin Greschel, Grundwirth von Groß-Hołosko zum Curator bestellt wurde.

Lemberg, am 28. December 1867.

(203) **Edykt.** (1)

L. 203. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Władysława Zaklika zawiadamia w celu doręczenia tutejszo-sądowej uchwały z dnia 31go października l. 12836 w sprawie p. Dra. Karola Hilbrichta o zapłacenie 3000 franków z p. n., mocą której tymczasowe zabezpieczenie tejże sumy wekslowej dozwolonem zostało; na kuratora p. adwokata Dra. Waygarta na zastępcę zaś p. adwokata Dra. Mochnackiego zamianowano.

Przemyśl, dnia 16. stycznia 1868.

(197) **Edict.** (1

Nro. 15334. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird allgemein bekannt gegeben, es werden zur Vornahme der mit Beschluß des k. k. Wiener Landesgerichtes vom 22. October 1867 Z. 55244 zur Hereinbringung der Forderung der ersten österreichischen Sparcasse wider Fr. Olimpia Gräfin Bobrowska von 49.224 fl. 35 kr. öst. W. s. N. G. bewilligten executiven Feilbietung der, der Fr. Olimpia Gräfin Bobrowska gehörigen Güter Radomyśl, Parłyń, Ruda górna, Ruda dolna und Dulcza im Tarnower Kreise zwei Termine, und zwar am 24. März und 29. April 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags festgesetzt und diese executive Feilbietung unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden, nämlich:

1. Die Güter Radomyśl sammt Attin. Ruda górna, Ruda dolna, Dulcza und Partyń werden um den gerichtl. erhobenen Schätzungswerth von 272.056 fl. 72½ kr. öst. W. ausgerufen und bei der ersten und zweiten Feilbietung nicht unter diesem Schätzungswerthe hintangegeben.

2. Der Verkauf geschieht sammt allen mit dem Besitze der Realität verbundenen Rechten mit Ausnahme der bereits ermittelten Urbarialentschädigung, und zwar in Pausch und Bogen, ohne irgend eine Haftung für eine gewisse Eigenschaft oder ein gewisses Ausmaß.

3. Jeder Kauflustige hat vor Stellung eines Anbotes 10% des Schätzungswerthes im Baaren, oder in Staatsobligationen, in Pfandbriefen der Nationalbank oder des galizisch-ständischen Creditsvereines nach dem letzten in der Wiener Zeitung ämtlich notirten Curswerthe als Vadium zu erlegen. Die Execution führende Anstalt ist jedoch von dem Erlage eines Vadiums befreit.

4. Der Ersteher ist verpflichtet sich binnen 30 Tagen nach Zustellung des, den Feilbietungsact genehmigenden gerichtilichen Bescheides vor Gericht auszuweisen, daß er die Forderung der Executionsführerin, insofern diese Forderung in dem Meistbote ihre Deckung findet, befriedigt, oder daß er sich mit dieser Gläubigerin wegen Belassung ihrer Darlehensforderung geeinigt habe.

5. Die Lastenposten Dom. 7, p. 104, n. 3 on., pag. 104, n. 4 on., Dom. 100, p. 281, n. 12 on., Dom. 144, p. 430, n. 88 on., Dom. 167, p. 239, n. 110 on., p. 240, n. 113 on., Dom. 7, p. 107, n. 4 on. und Dom. 100, p. 311, n. 8 on. bleiben unberührt und es ist der Ersteher gehalten, selbe ohne alle Entschädigung oder Abschlag aus dem Kaufschillinge auf sich zu nehmen.

6. Sobald der Ersteher die Bedingung Absatz 5 erfüllt hat, wird ihm die erstandene Realität in den körperlichen Besitz übergeben, oder im Falle der nicht erfolgten diesfälligen Anmeldung mit dem Tage der erfolgten Ausweisung über die Erfüllung der Bestimmungen des 5. Absatzes als übergeben angesehen.

7. Der noch verbleibende Restbetrag des Kaufpreises, von welchem das baar erlegte Vadium abgerechnet wird, ist vom Tage der wirklichen oder angenommenen körperlichen Uebernahme des Gutes mit 5% zu verzinsen und den Kaufschillingsrest binnen 30 Tagen nach Rechtskraft der Zahlungsordnung entweder bei Gericht zu erlegen, oder nach der bezüglichen Anweisung des Gerichtes zu bezahlen. Von dem Zeitpunkte der Uebernahme des körperlichen Besitzes übergehen zugleich auf den Ersteher alle mit dem Besitze verbundenen Nutzungen, sowie auch alle diesfälligen öffentlichen Lasten, sowie auch jede Gefahr.

8. Die im 4. und 5. Absatze nicht ausdrücklich erwähnten, auf dem erkauften Gute haftenden Forderungen, welche wegen nicht eingetretener Fälligkeit und verweigerter Annahme vor eingetretener Fälligkeit nicht zur Rückzahlung kommen können, hat der Ersteher, in soweit sie durch den Meistbot gedeckt sind, nach Anweisung des Gerichtes in seine Zahlungspflicht zu übernehmen. Es steht dem Ersteher jedoch frei, sich hinsichtlich des besagten Kaufschillingsrestes mit den Hypothekargläubigern in das Einverständniß zu setzen.

9. Die Einantwortung und landtäfliche Uebertragung des Eigenthums des erstandenen Gutes an den Ersteher erfolgt erst nach ausgewiesener Erfüllung der im Absatze 4, 5 und 6 enthaltenen Bestimmungen.

10. Die Kosten der Einverleibung, insbesondere die Uebertragungsgebühr, hat der Ersteher aus Eigenem zu bestreiten.

11. Wird auch nur eine dieser Bedingungen nicht erfüllt, so steht es der Executionsführerin, dem Executen sowie auch jedem Satzgläubiger frei, die Realität auf Gefahr und Kosten des Erstehers auch bei einer einzigen Feilbietung und selbst unter dem Schätzungswerthe wieder versteigern zu lassen, in welchem Falle das erlegte Vadium sowie die weiters geschehenen Zahlungen zur Sicherheit für die dem Ersteher obliegende Haftung zu dienen haben, und ihm nur dann und in dem Maße zurückgestellt werden, als sich bei der Wiederversteigerung keine Haftung und Ersatzpflicht herausstellt.

12. Der Schätzungsact dieser Güter, der Landtafelauszug und die Beschreibung der herrschaftlichen Gebäude können in der h. g. Registratur und an den Feilbietungsterminen bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Für den Fall, daß die besagten Güter in den festgesetzten zwei Terminen wenigstens um den Schätzungswerth nicht hintangegeben würden, wird zur Vernehmung der Hypothekargläubiger wegen Feststellung der erleichternden Licitationsbedingungen eine Tagfahrt auf den 30. April 1868 um 4 Uhr Nachmittag mit dem Anhange festgesetzt, daß die Ausbleibenden zur Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden gezählt werden würden.

Von dieser Feilbietung werden beide Streittheile, die ihrem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, ferner diejenigen Gläubiger, welche nach dem 17. September 1867 an die Landtafel gelangen sollten, oder denen der Feilbietungsbescheid aus welch' immer für einer Ursache gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, mittelst dieses Edictes und den bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Kaczkowski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Hoborski verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 31. December 1867.

(201) **Edykt.** (1)

Nr. 3508. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Wandę Wilczkowską, że pani Malwina Trzeciecka zamężna Łazowska i p. Władysław Kachel właściwie Bilewicz dnia 5go listopada 1867 do l. 3508 pozew o orzeczenie, że realność pod Nr. 23 w Jaworowie w drodze licytacyi sprzedaną być ma, wnieśli, i że do rozprawy ustnej termin na 5. kwietnia 1868 o godzinie 10. rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej p. Wandy Wilczkowskiej nie wiadome jest, przeto c. k. sąd powiatowy celem zastępowania jej, a w razie jej śmierci jej spadkobierców i prawonabywców p. Jana Kulińskiego mieszkańca w Jaworowie, kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony przeprowadzony bedzie.

Zaleca się niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyznaczonym czasie albo sama stanęła, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub wreszcie innego obrońcę sobie obrała i o tem sądowi doniosła, gdyż w razie przeciwnym wszelkie skutki zaniedbania sama sobie przypisaćby musiała.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jaworów, dnia 31. grudnia 1867.

(205) **Edikt.** (1)

Nr. 4328. In Folge Ansuchens des k. k. Bezirksgerichtes zu Nadworna ddto. 26. November 1867 Nr. 2045 wird die executive Feilbietung der zu Olszanica sub CNr. 1 gelegenen, dem Anton Lachowicz gehörigen Realität zur Einbringung von 184 fl. 76 kr. öst. W. e majori 630 fl. öst. W. esc. zu Gunsten des Leib Selzer als Cessionärs der Eheleute Johann und Philipine Wierzbicki am 29. April 1868, dann am 29. Mai 1868 und am 30. Juni 1868 stets um 10 Uhr Früh hier bei Gerichte abgehalten werden.

Diese Realität bildet keinen Tabularkörper, und wird an ihm zwei ersten Terminen nur über oder wenigstens um den Schätzungswerth von 1500 fl. öst. Währ., am dritten Termine auch unter demselben verkauft werden.

Die Licitationsbedingnisse, das Protokoll der executiven Beschreibung dieser Realität und deren Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen, hinsichtlich der Steuern aber kann die Auskunft bis 26. Jänner 1868 beim k. k. Steueramte in Gliniany nach diesem Tage aber beim k. k. Steueramte in Złoczów eingeholt werden.

Das der Licitations-Commission zu übergebende Vadium beträgt 150 fl. öst. W. entweder im Baaren oder in der nach dem Tagescurse zu berechnenden öffentlichen Obligationen.

Kauflustige wollen daher versehen mit dem obigen Vadium zu dieser Licitation beim gefertigten Gerichte erscheinen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Gliniany, am 31. December 1867.

(209) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nr. 140. Zur Besetzung der Stallaufsehersstelle bei der k. k. Salinen Verwaltung Wieliczka mit dem Wochenlohne von 6 fl. ö. W., einer Naturalwohnung und Salzdeputat, wird hiemit der Concurs bis 20ten Februar 1868 ausgeschrieben.

Bewerber, welche gelernte Kurschmiede sein und sich darüber ausweisen müssen, haben ihre gehörig documentirten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an die k. k. Salinen-Verwaltung in Wieliczka zu richten.

Von der k. k. Salinen-Verwaltung.

Wieliczka, am 24. Jänner 1868.

(210) **Obwieszczenie.** (1)

Wydział Rady powiatowej Brodzkiej ogłasza niniejszem w myśl §. 30. ustawy o reprezentacyi powiatowej, iż sporządzouy na posiedzeniu Wydziału budżet na rok 1868, przez opodatkowanych powiatu Brodzkiego, w tymczasowej kancelaryi Wydziału, t. j. u zastępcy prezesa Rady powiatowej przez przeciąg dni 14 przejrzany być może, poczem rozpoznanie budżetu w Radzie powiatowej nastąpi.

Wolno więc opodatkowanym spostrzeżenia przeciw projektowi budżetu do Wydziału Rady powiatowej w powyższym terminie wnieść.

Uchwalono na posiedzeniu Rady powiatowej.

Brody, dnia 21. stycznia 1868.

(222) **Kundmachung.** (2)

Nr. 3766. Mit dem Erlasse des hohen Handelsministeriums vom 23. December 1867 Z. 21931-2353 ist das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post für die Periode vom 1. Jänner bis Ende Juni 1868 in Westgalizien mit . . 1 fl. 24 kr.
„ Ostgalizien „ . . 1 „ 6 „
und in der Bukowina „ . . 1 „ 4 „ öst.W.
festgesetzt worden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 19. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 3766. Rozporządzeniem wysokiego Ministerstwa handlu z 23. grudnia 1867 l. 21931 - 2353 ustanowiona została taksa jazdy pocztowej od jednego konia i pojedyńczej poczty na czas od 1go stycznia do końca czerwca 1868:
w Galicyi zachodniej na . . 1 zł. 24 kr.
„ Galicyi wschodniej „ . . 1 „ 6 „
a „ Bukowinie „ . . 1 „ 4 „ w. a.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. stycznia 1868.

(198) **Kundmachung.** (2)

Nr. 965. Man hat wahrgenommen, daß die bestehenden Bestimmungen, wornach recommandirte Briefe nach Belgien mit einem Couvert versehen und mindestens mit zwei gleichen und deutlichen in Siegellak ausgedrückten Siegeln verschloßen sein müssen, häufig außer Acht gelassen werden.

Die k. k. Postämter werden daher angewiesen nur solche recommandirte Briefe anzunehmen, welche in obiger Weise vorschriftsmäßig verschloßen sind.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 20. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 965. Spostrzeżono, że istniejące przepisy, według których listy rekomendowane do Belgii osobną kopertą i przynajmniej dwoma jedną i tą samą pieczęcią w laku wyraźnie wyciśniętemi pieczęciami zaopatrzone być muszą, często nie bywają przestrzegane.

Dla tego otrzymały c. k. urzęda pocztowe nakaz, tylko takie polecone listy przyjmować, które w wyż opisany sposób podług przepisów zamknięte są.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 20. stycznia 1868.

(190) **E d y k t.** (2)

Nr. 3809-3811. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do wiadomości, że na dniu 9. stycznia 1845 Domicela Anastazya Błaszewska w Jarosławiu bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarła. Gdy tutejszemu sądowi nie wiadomo, czyli i którym osobom do spadku po niej pozostałego prawo przysłuża, przeto wzywa się wszystkich, którzy z jakiegokolwiek tytułu prawnego do tego spadku prawo sobie roszczą, ażeby w przeciągu roku od dnia niżej oznaczonego począwszy swoje prawa spadkowe w tym sądzie zgłosili i wykazując takowe oświadczenie do spadku tem pewniej wnieśli, ile że w razie przeciwnym spadek, dla którego tutejszy pan adwokat krajowy Dr. Myszkowski kuratorem ustanowiony został, a spadkobiercami, którzy oświadczenie do spadku wniosą i tytuł do prawa spadkowego wykażą, przeprowadzony i tymże przyznany, część spadku nie objęta zaś, lub gdyby nikt oświadczenia nie wniósł, cały spadek jako bezdziedziczny państwu oddany zostanie. Z. c. k. sądu powiatowego.

Jarosław, dnia 10 stycznia 1868.

(215) **E d i c t.** (1)

Nr. 21973. Das k. k. Landesdericht bewilligt die Eintragung der Sicietäts-Firma „Franz Zagórski & Söhne“ — Firmainhaber Franz Zagórski senior und offene Gesellschafter sind: Franz Zagórski junior und Carl Zagórski, Tuchmacher in Biała. Die offene Gesellschaft hat am 1. October 1867 begonnen, zur Zeichnnng der Firma und Vertretung der Gesellschaft ist Franz Zagórski junior ausschließlich berechtigt; in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen.

Krakau, am 23. December 1867.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie konkursu.

W celu wydzierzawienia sceny niemieckiej w teatrze ś. p. Stanisława hr. Skarbka we Lwowie na lat sześć, mianowicie: od kwietnej Niedzieli bieżącego roku do kwietnej Niedzieli 1874 rozpisuje się niniejszem konkurs z tym dodatkiem, że ubiegający się o to przedsiębiorstwo podania swoje należycie zaopatrzone najdalej do 15. lutego b. r. do centralnej Administracyi majątku fundacyjnego ś. p. hr. Skarbka we Lwowie wnieść, a za poprzedniczem zawezwaniem ze strony tejże Administracyi w przeciągu dalszych ośmiu dni w celu ewentualnego zawarcia kontraktu do tejże Administracyi osobiście zgłosić się mają.

Do podań dotyczących mają być wiarygodne dowody o wieku, moralnem prowadzeniu się, dotychczasowem zatrudnieniu i w danym razie o artystycznem wykształceniu, nakoniec o majątku ubiegającego się dołączone.

Główne zarysy kontraktu będą następujące:

a) Przedsiębiorca zobowiązuje się niemiecką scenę we Lwowie w okresie czasu dzierzawy w dobrym stanie utrzymywać, starać się o pozyskanie odpowiednich sił artystycznych i tygodniowo cztery przedstawienia na przemian dawać, mianowicie: opery, trajedje, komedje i dramata, również i wodwile.

b) Przedsiębiorca będzie miał wyłączne prawo reduty i maskowe bale w zabudowaniu teatralnem dawać, również z lokalności na ten cel i na przedstawienia teatralne przeznaczonych bezpłatnie użytkować.

c) Przedsiębiorca będzie dalej miał prawo z przedstawień innych, jako to: muzykalnych, deklamacyjnych zabaw, ogni sztucznych, sztuk konnych i akrobatycznych, menażeryj i t. p. $^{10}/_{100}$ ewentualnie $^{15}/_{100}$ od dochodu brutto pobierać; nadto zapewnia się mu przy zawarciu kontraktu stosowna subwencya w rocznej kwocie aż do 10.000 zł. wal. austr. ze strony fundacyi na ten wypadek, jeżeli się w czasie konkursu nie znajdzie odpowiedni ubiegający się, któryby z mniejszą subwencyą kontrakt zawrzeć się ofiarował.

Ubiegający się mają zatem w swoich podaniach wyraźnie wymienić, czy i jaką kwotę subwencyjną od fundacyi dla wdów i sierót przeznaczonej pobierać sobie życzą, przyczem, jak się samo przez się rozumie, przy równych z resztą warunkach, temu da się pierwszeństwo, który mniej uciążliwe warunki pod tym względem fundacyi wymienionej stawiać będzie.

Jako dalszy warunek kontraktu ustanawia się nakoniec, że w razie, gdyby fundacya ta podczas trwania niniejszej dzierzawy z obowiązku utrzymywania sceny niemieckiej zwolnioną została — lub od roku 1872 nadal od opłaty podatku domowego z gmachu teatralnego od W. Rządu uwolnienia nie uzyskała, fundacyi prawo przysłużać będzie, kontrakt ten w razie potrzeby nawet za wynagrodzeniem pauszalnem w kontrakcie oznaczyć się mającem, za awizacyą 6-miesięczną rozwiązać.

Na zabezpieczenie zobowiązań przyjętych ma przedsiębiorca przed zawarciem kontraktu kaucyę w kwocie 6000 zł. w. a. w gotówce, lub w c. k. austr. papierach wartościowych podług kursu złożyć.

Kontrakt staje się dla przedsiębiorcy z dniem podpisania takowego obowiązujący, dla fundacyi zaś dopiero po zatwierdzeniu go przez Radę Administracyjną.

Z centralnej Administracyi majątku fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka dla wdów i sierót.

Lwów, dnia 14. stycznia 1868. (151—3)

Konkurs na stypendya.

Niżej podpisany kurator fundacyi stypendyalnej ś. p. Piotra Więcławskiego ogłasza, że na bieżący rok szkolny są trzy stypendya do rozdania po 150 zł. jedno dla techników, jedno dla słuchaczy wydziału lekarskiego a jedno dla ucznia szkoły dublańskiej.

Prawo ubiegania się o te stypendya przysłuża tylko młodzieży polskiej obrz. rzymsko-katolickiego w Galicyi urodzonej.

(220—1) **Napoleon Raciborski.**